

پایان فیلمبرداری فیلم جدید فرهادی

فیلمبرداری دهمین فیلم اصغر فرهادی با عنوان «داستان‌های موازی» پس از حدود سه‌ماه در پاریس به پایان رسید. این پروژه سینمایی که از هفدهم شهریورماه (۸ سپتامبر) کلید خورد، با حضور جمعی از مطرح‌ترین بازیگران سینمای فرانسه مقابل دوربین رفت. ایزابل هویِر، ونسان کسل، ویر جینی افیرا، پیر نینه، آدام بنسا و کاترین دونو از جمله چهره‌هایی هستند که در این فیلم ایفای نقش کرده‌اند. تدوین «داستان‌های موازی» را هایدو صفی‌باری برعهده دارد که این فیلم، هفتمین همکاری او با اصغر فرهادی محسوب می‌شود. این اثر محصول مشترک چهار کشور فرانسه، آمریکا، بلژیک و ایتالیاست و توسط کمپانی فرانسوی ممنتو پروداکشن و شرکت آمریکایی آنایموس کاننتت، با مشارکت خود فرهادی تهیه‌شده است.

اعتصاب کارکنان موزه لوور

موزه لوور پاریس، پربازدیدترین موزه جهان، این هفته در استانه تعطیلی کامل یا جزئی قرار گرفته است. کارکنان لوور با آغاز اعتصاب سراسری، نسبت به وضعیت بحرانی ساختمان، کمبود نیروی انسانی، ضعف امنیتی و افزایش ۴۵ درصدی بهای بلیت برای بازدیدکنندگان غیراروپایی اعتراض کرده‌اند. اتحادیه‌های کارگری CGT، Sud و CFDT اعلام کرده‌اند که کارکنان «آخرین مانع پیش از فروپاشی موزه» هستند و خواستار تعمیرات فوری، جذب نیرو و توقف سیاست‌های تبعیض‌آمیز قیمتی شده‌اند. این اعتراض‌ها پس از سرقت ۸۸ میلیون یورو جواهرات تاج فرانسوی در روز روشن، شدت گرفت؛ حادثه‌ای که نگرانی‌های جدی درباره امنیت لوور ایجاد کرد. علاوه بر این، نشستی آب به اسناد تاریخی آسیب‌زده و برخی گالری‌ها به‌دلیل خطرات ایمنی، بسته شده‌اند. از سال ۲۰۱۵ بیش از ۲۰۰ شغل، عمدتاً در بخش امنیت، حذف شده است. به گفته مسئولان و کارشناسان، کمبود سرمایه‌گذاری و بی‌توجهی مزم، لوور را به نقطه بحرانی کنونی رسانده است.

کناره‌گیری جورج کلونی از بازی در فیلم‌های عاشقانه

جورج کلونی، بازیگر سرشناس هالیوود، اعلام کرد که دیگر در فیلم‌های عاشقانه ایفای نقش نخواهد کرد و قصد ندارد نقش‌های رمانتیک، به‌ویژه صحنه‌های عاشقانه را ادامه دهد. این بازیگر ۶۳ ساله در گفت‌وگویی تازه با دیلی میل گفته، این تصمیم را پس از گفت‌وگو با همسرش، امل کلونی و با در نظر گرفتن سن و سال خود گرفته است. کلونی با اشاره به الگوی حرفه‌ای پل نیومن گفته ترجیح می‌دهد مسیر طبیعی بازیگری در سنین بالاتر را طی کند. او تأکید کرد که رقابت با بازیگران جوان‌تر برای نقش‌های عاشقانه را، نه ضروری می‌داند، نه بخشی از مسئولیت حرفه‌ای خود. او در ماه مارس نیز گفته بود که عملاً از فیلم‌های عاشقانه فاصله گرفته تا میدان برای نسل جدید نقش‌آفرینان مرد در هالیوود بازتر شود. کلونی طی دهه‌ها، یکی از چهره‌های شاخص سینمای رمانتیک بوده و در فیلم‌هایی چون «یک روز خوب»، «دور از دسترس»، «بالا در آسمان» و «بلیطی به بهشت» نقش‌های ماندگاری ایفا کرده است.

گزارش موسیقی

پلنگی که ماه را فتح کرد

به بهانه خداحافظی **کوروش یغمایی** از دنیای موسیقی

فرزاد نعمتی
خبرنگار گروه فرهنگ

چندی‌پیش کورش یغمایی با انتشار خبری در اینستاگرام، از خداحافظی خود با دنیای موسیقی هم‌زمان با انتشار آخرین آلبوم‌اش، که از سوی یک کمپانی آمریکایی تهیه شده و نام‌اش «پلاک ۴۴» است، خبر داد و در پیامی کوتاه نوشت: «دست‌کم شما یاران مهربانم آگاه هستید که برای ادامه کار در زمینه موزیک و گذر از این کوره‌راه سنگلاخ و دشوار، آن هم با نداشتن کمترین امکانات، هرآنچه در توان داشته‌ام برای فرهنگ و هویت پرشکوه وور جاوند ایران نازنینم به‌کار گرفته‌ام. خداوند ایران را بپاید.». یغمایی اینک ۷۹ سال سن دارد و بیراه نیست، بگویم بیش از ۷۰ سال از عمرش را با موسیقی گذرانده است، چه زمانی که در کودکی به یادگیری ساز سنتور مشغول شد، چه بعدتر که به گیتار گرایش پیدا کرد و نقش او با گیتاری در دست، به یکی از شمایل خاطره‌ساز موسیقی ایرانی بدل شد؛ به‌خصوص وقتی او در آغاز دهه ۱۳۵۰ با فروش بیش از پنج میلیون نسخه‌ای «گل یخ»، گویی ره صدساله را یک‌شبه پیمود و بسیاری از جوانان را به این سبک و موسیقی متمایزی که در نامیدن‌اش به راک اختلاف دیدگاه‌هایی وجود دارد، علاقه‌مند کرد. این ترانه هم شهرت جهانی پیدا کرد، هم در آن دوران و حتی در سال‌های اخیر همواره موردتوجه قرار گرفته؛ چنانچه در سال ۲۰۱۸، ناز خواننده رپ آمریکایی، ملودی آهنگ «آدم و حوا» را از آهنگ «گل یخ» یغمایی سمول کرد یا چندی‌پیش صفحات مجازی باشگاه‌های معتبر فوتبال اروپا، ملودی این ترانه را بازتاب دادند.

▼ یغمایی فقط «گل یخ» را نخوانده

نام یغمایی با «گل یخ» گره خورده، اما واقعیت آن است که این اشتها گاهی مانع توجه به دو موضوع بسیار مهم در زیست هنری او شده است؛ یکی، سایر آثار بسیار مهمی که در تمام این دهه‌ها فعالیت ساخته است و دیگری، ممنوعیت‌ها و محدودیت‌های مخربی که او در سال‌های پس از انقلاب پیش روی خود دید و موسیقی ایرانی را از یکی از فرصت‌های طلایی آشنایی نسل جوان‌تر با موسیقی مهم و جدی، محروم کرد. با همه این توصیفات، یغمایی هیچ‌گاه کار موسیقی را رها نکرد و با هر مشقتی بود، از این عرصه دست نکشید. بعدتر پسرش کاوه نیز همراه پدر در این راه شد و بدین ترتیب امروز وقتی کارنامه یغمایی را مرور می‌کنیم، با آثاری قابل تأمل و شنیدنی مواجه می‌شویم که شاید نظیر «گل یخ» به حافظه جمعی راه نیافته باشند، اما استاندارد ساخته شده‌اند و بعید نیست روزی دوباره کشف شوند.

▼ آلبوم‌های یغمایی

یغمایی اولین آلبوم استودیویی خود را در سال ۱۳۵۲ منتشر کرد. در این آلبوم، ترانه‌هایی همچون «ریحان»، «هوار هوار»، «شب یلدا» و «پاییز» نیز بسیار موردتوجه قرار گرفت و در آن یغمایی با ترانه‌سرایی بزرگ نظیر منصور تهرانی، اردلان سرفراز و رحیم معینی کرمانشاهی همکاری کرد. این آلبوم دهه‌ها بعد نیز به دست یک کمپانی معتبر آمریکایی منتشر شد. با همه این موفقیت‌ها، یغمایی پس از انقلاب ۱۶ سال از خوانندگی محروم ماند تا اینکه در سال ۱۳۷۳، با آلبوم «سیب نقره‌ای» به میدان موسیقی بازگشت. در این آلبوم، یغمایی سراغ اشعار شاعران معروفی همچون سعدی، حسین منزوی و مشفق کاشانی رفت، به‌خصوص با ترانه‌ای که نام آلبوم نیز براساس آن انتخاب شده بود، دوباره نام‌اش بر سر زبان‌ها افتاد. دو سال بعد و در سال ۱۳۷۵، آلبوم «ماه و پلنگ» موفقیتی دیگر برای یغمایی به‌بار آورد؛ به‌ویژه کاری که او روی اشعار

معروف‌شان، شاخصه آنها نیست. از اکبر محسنی با «الله ناز»، تا بهرام دهقانپار با «خونه مادرزگه»، پری زنگنه با «شکار آهو» و چه بسیاری دیگر. موسیقی حقیقی جناب یغمایی را اما باید در آلبوم‌هایش شنید و بیش از یک، دو و سه‌بار هم باید شنید. به‌ویژه دو آلبوم «آرایش خورشید» و «ماه و پلنگ» که به‌نظم نمادهای کاملی از تفکر و سلیقه هنری او هستند و دغدغه‌های موسیقایی، تعلقات فرهنگی، احاطه ادبی و عشق پرشور او به خاک جفاخیز میهن‌اش را نشان می‌دهند. احساسی درونی، به نویسنده این یادداشت، اما می‌گوید که در آینده‌ای نه‌چندان دور، برخی از این ساخته‌ها، بارها شنیده خواهند شد و شنوندگان‌شان به سازنده آن، ادای احترام خواهند کرد.

▼ یک واحد کامل تولید موسیقی هنری

کوروش یغمایی، در این نزدیک نیم‌قرن تحمل و تلاش، به‌تنهایی یک واحد کامل تولید موسیقی هنری با نیرویی مردمگیر بوده است: ملودی‌سازی، تنظیم، گیتار نوازی، شعرگویی، خوانندگی و ضبط. (از خوانندگان این یادداشت خواهش می‌کنم اگر توانستند، نمونه مشابهی را در حافظه جست‌وجو کنند). به‌ناگزیر، در خارج از ایران روی صحنه‌ها رفته و بدون نزول سطح کار خود، بدون پوپولیسم مسموم، بدون سیاسی‌بازی، بدون رانت و آلودگی‌های اقتصادی و تبلیغاتی، بدون استفاده از عوامل غیرموسیقایی و حاشیه‌ای در ارائه

فرهیخته، با شخصیت، بی‌حاشیه و متنفر از عوام‌گرایی، مردم‌فریبی و نان به نرخ روز خوری است و با همین مرام، عمرپربار را به مرز ۸۰ رسانده است. چنین کارنامه‌ای پاک و تابناک در زندگی و موسیقی، برای ماندگار ساختن هر هنرمندی در هر جای جهان کافی است. نیازی نیست که القابی حاوی روحیه «پدر» خواندگی را به نام شریف او ببندیم. پدر راک و امثال اینها، شمایل ممتاز کورش یغمایی را نشان نتواند داد و واقعاً نیازی هم نیست.

▼ «گل یخ» دنیای موسیقی کورش یغمایی را نشان نمی‌دهد

پاییز و زمستان سال ۱۳۵۱ بود. کودکی شش‌ساله در کلاس اول دبستان بودم که ترانه «گل یخ»، تهران را تسخیر کرده بود. لطافت و سادگی آن، چون بویی خوش و ناپیدا، روان مردمان را آرامش می‌داد. شنیده شده که هنوز هم ترانه‌ای پرخواستار است و مانایی‌اش شامل مرور زمان نشده است اما، عجب اینکه «گل یخ»، مثال ممتازی برای نمایاندن دنیای موسیقی کورش یغمایی نیست؛ تنها یک واقعه «خوش نشسته در زمان مناسب» است. هستند هنرمندانی که اثر

میرعلیرضا میرعلی‌نقی

پژوهشگر موسیقی

خبر انتشار «آخرین» آلبوم از سوی موسیقیدان ارجمند کشورمان، کورش یغمایی، نشانه‌ای دیگر از خالی شدن یک سنگر دیگر در جبهه تولید موسیقی غیربازاری است. اعلامی خودانگیخته، مبنی بر بازنشستگی از ارائه کار هنری، از سوی هنرمندی متخصص و برآورده که بیش از سه‌چهارم عمر حرفه‌ای خود را در محرومیت از رسانه و صحنه گذرانده، انواع نامردمی‌ها و حسادت‌های زهرآگین «همکاران» و قدرشناسی‌ها را با سکوتی سنگین تاب آورده و در همین وضعیت تأسفاور «تبعید داخل خانه پدری و سرزمین مادری»، بهترین خروجی استعداد و توانایی خود را بی‌دریغ و بی‌منت به مردم این کشور تقدیم کرده است.

یغمایی هنرمندی مستقل و متفکر و تا حدی تحسین‌برانگیز،